

Sygn. akt III A Ua 937/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Sędziowie:	SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska (spr.) SSO del. Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

we Wrocławiu

z dnia 14 maja 2012 r. sygn. akt VIII U 1789/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 14 maja 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 26 sierpnia 2011 r. w ten sposób, że stwierdził brak zaległości składkowych za okres kwietnia 2003 r. i maja 2004 r. w wysokości 189,10 zł, na koncie wnioskodawcy A. J.. Rozstrzygnięcie to Sąd Okręgowy oparł o następująco ustalony stan faktyczny: wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą i zwolniony jest z uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zobowiązany jest natomiast opłacać składki na ubezpieczenie zdrowotne. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji, tj. 26 sierpnia 2011 roku, na koncie płatnika widniały następujące zaległości: za miesiąc kwiecień 2003 r. wnioskodawca winien był uiścić kwotę 142,35 zł, uiścił 106,82 zł, zaległości wynosiła więc 35,53 zł wraz z odsetkami w kwocie 37 zł; za miesiąc maj 2004 r. wnioskodawca winien był uiścić

kwotę 153,57, wpłaty nie dokonał, zatem zaległości wynosiła 153,57 zł wraz z odsetkami w kwocie 137 zł. Łącznie zatem kwota należności wynosiła 356,10 zł (189,10 zł plus odsetki w kwocie 174 zł). W toku niniejszego postępowania organ rentowy dokonał ponownego rozliczenia konta płatnika. Wpłata z dnia 20 września 2011r. w kwocie 417,94 zł z zajętego świadczenia za miesiąc marzec 2006r. przeksięgowana została na zaległości wykazane m.in. w zaskarżonej decyzji: za miesiąc kwiecień 2003 r. - kwota 72,53 zł; za miesiąc maj 2004 r. - kwota 291,67 zł. Tym samym zaległości objęte zaskarżoną decyzją zostały uregulowane.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

W uzasadnieniu do wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z ugruntowanym poglądem orzecznictwa, postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych - toczące się w sądzie powszechnym wskutek wniesienia odwołania przez adresata decyzji administracyjnej organu rentowego - ma charakter kontrolny w stosunku do zaskarżonej decyzji, a tym samym ma na celu dokonanie merytorycznej kontroli zasadności tejże decyzji. Kontrola ta obejmuje zarówno stronę prawną, a więc ustalenie, czy organ rentowy zastosował odpowiednie i należycie zinterpretowane przepisy prawa powszechnie obowiązującego, oraz stronę faktyczną, a więc ustalenie, czy organ rentowy poczynił właściwe i zasługujące na aprobatę ustalenia faktyczne. Przeprowadzając powyższą kontrolę, Sąd związany jest zakresem zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, która obejmowała wyłącznie zaległości składkowe za miesiąc 2003 roku oraz miesiąc maj 2004 roku. Rzeczą Sądu Okręgowego zatem było zbadanie, czy takie zaległości rzeczywiście istnieją, abstrahując całkowicie od innych ewentualnych zaległości na koncie płatnika. Przeprowadzanie postępowania dowodowego w zakresie innych należności prowadziłoby bowiem do orzekania sądu w odniesieniu do kwestii, co do których nie zapadło rozstrzygnięcie organu rentowego, mogącego stanowić przedmiot kontroli. Jakkolwiek w zaskarżonej decyzji organ wskazał pierwotnie okres od kwietnia 2003 r. do maja 2004 r., to jednak po wezwaniu przez Sąd Okręgowy, sprecyzował ostatecznie, iż chodzi o zaległości za miesiąc kwiecień 2003 r. i za miesiąc maj 2004r. Tym bardziej, iż również ze stanów należności zawartych w aktach organu rentowego wynikało, iż to właśnie te konkretne należności zostały wzięte pod uwagę przy wydaniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy wskazał, że w toku niniejszego postępowania organ rentowy pismem z dnia 12 grudnia 2011 roku wskazał, iż zaległości objęte zaskarżoną decyzją zostały uregulowane wpłatą egzekucyjną z dnia 20 września 2011 r. W konsekwencji stwierdzić należało, iż na koncie wnioskodawcy nie istnieją już zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc kwiecień 2003 r. i miesiąc maj 2004 r.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany organ rentowy, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz naruszenie prawa procesowego – art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., przez przyjęcie, że uregulowanie zaległości składkowych wpłatą egzekucyjną z dnia 20 września 2011 r. uzasadnia zmianę decyzji organu rentowego z 26. sierpnia 2011 r., pomimo iż na dzień 26 sierpnia 2011 r. zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2003 r. i maj 2004 r. faktycznie istniały, a wysokość tych zaległości została prawidłowo określona przez Zakład w zaskarżonej decyzji. Wskazując na powyższe zarzuty pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i o oddalenie odwołania w całości.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja organu rentowego nie podlega uwzględnieniu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji zgromadził w sprawie wystarczający materiał dowodowy, a jego ocena nie narusza granic zastrzeżonych dla swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 233 § 1 kpc). Wbrew zarzutom podnoszonym w apelacji, Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całokształcie sprawy oraz treści obowiązujących przepisów, a Sąd Apelacyjny aprobując w pełni te ustalenia, przyjmuje je za własne bez potrzeby szczegółowego ich przytaczania.

Zgodnie z treścią przepisu art. 316 § 1 kpc, sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. „Stanem rzeczy” w rozumieniu art. 316 § 1 k.p.c. są zarówno przepisy prawa, na podstawie których ma być wydane rozstrzygnięcie, jak i okoliczności faktyczne sprawy.

W rozumieniu powyższych przepisów prawidłowo Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego uwzględnił, że w toku niniejszego postępowania organ rentowy dokonał ponownego rozliczenia konta płatnika i wpłatę wnioskodawcy z dnia 20 września 2011 r. w kwocie 417,94 zł z zajętego świadczenia za miesiąc marzec 2006 r. i przeksięgował na zaległości wykazane w zaskarżonej decyzji. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 62 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa, znajdującego zastosowanie w sprawie z mocy art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania z różnych tytułów, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet podatku (składek), począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

Ustalony stan faktyczny prowadzi do wniosku, że na dzień wyrokowania przez Sąd Okręgowy na koncie płatnika – wnioskodawcy nie istniała zaległość w opłacaniu składek za miesiąc kwiecień 2003 r. i maj 2004 r.

Podkreślenia wymaga, że realizacja objętego zaskarżoną decyzją zobowiązania wnioskodawcy z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za miesiące kwiecień 2003 r. i maj 2004 r. prawidłowo została wzięta pod uwagę przez Sąd Okręgowy, bowiem uprawomocnienie się decyzji 26 sierpnia 2011 r. pozwoliłoby organowi rentowemu na egzekucję należności, które zostały już uiszczone.

Z uwagi na powyższe uznać, należy, iż prawidłowo Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 26 sierpnia 2011 r.

Z wymienionych względów Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu apelacji na podstawie art. 385 kpc.

R.S.